

## Agitații matinale

Florin T. Roman

---

După-o noapte lungă, neagră, ce acum s-a isprăvit,  
Dintre dealuri se ridică soarele cel mult iubit,  
Radiind lumina-i lină peste-ntregul peisaj  
Și trezind totul la viață, ca-într-o lume de miraj.

Florile din adormire capul înspre cer ridică,  
Scuturându-se de rouă, care de pe frunze pică  
Pe covorul moale, verde, așternut peste pământ,  
Țesut din fire de iarbă de al verii dulce vânt.

O albină hărnicuță s-a sculat de dimineață  
Și-a plecat cu o găleată de miere, s-o vândă-n piață;  
După-un firicel de iarbă o furnică face baie  
Într-un stropicel de rouă ce-a căzut de pe o floare.

Regimentul de albine, la poruncă de regină,  
A plecat la vânătoare de polen, într-o grădină,  
Iar o găză supărată că din somn a fost trezită  
O ceartă fără temei pe o soră rătăcită.

Jos, la umbra unui crin, un trântor se odihnește  
Îmbătat de mireasma ce-n aer se răspândește.  
Totu-n jur tresaltă vesel, totul se scaldă-n lumină:  
Dimineața prevestește o zi caldă și senină.

Din albumul "Ghidușii de adolescent"  
- 10 februarie 1985 -